

"No hi ha cap crisi que obligui a un pacte PSC-CiU"

JOSEP TORDERA
EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 29.10.06

LLOC I ANY DE NAIXEMENT IZNÁJAR (CÒRDOVA), EL 1955
TRAJECTÒRIA VA ARRIBAR A CATALUNYA AMB 16 ANYS, VA SER ALCALDE DE CORNELLÀ (1995-2004), PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA I MINISTRE D'INDÚSTRIA
CÀRRECS PRIMER SECRETARI DEL PSC I DIPUTAT AL CONGRÉS

Fa tres mesos era ministre d'Indústria i diputat al Congrés. La renúncia de Pasqual Maragall l'ha col.locat en la carrera electoral amb poc temps i abans del previst pel PSC.

--Ha dit que no pactarà amb CiU.

--He dit que un gran acord entre les dues grans formacions polítiques només és possible si es donen dues situacions: una, que hi hagi una emergència, i l'altra, que sigui l'única sortida possible. No es donarà ni l'una ni l'altra. Ara i després de l'1-N no es dona ni es donarà cap crisi que obligui a un pacte CiU-PSC. Li diré també que considero impossible reeditar el tripartit tal com es va fer el novembre de l'any 2003, perquè hi ha moltes circumstàncies que han canviat.

--¿No es pot repetir el tripartit amb els condicionants de fa tres anys o, simplement, no es pot repetir el tripartit?

--Jo aspiro a tenir un suport electoral prou ampli per no haver d'efectuar pactes d'aquesta naturalesa. Per tant, dependrà de l'electorat. En definitiva, la paraula la té la gent, la té amb el seu vot el dia 1.

--En els seus mítings, no parla d'un govern socialista, sinó d'un govern d'esquerres i d'un president socialista.

--Perquè la garantia d'una política d'esquerres la dona el fet que hi hagi una majoria socialista i un president socialista. Aquesta és la garantia. No el fet que altres formacions d'esquerra puguin tenir dos o tres diputats més; això és

important per a ells, però no és garantia que hi hagi un Govern d'esquerres ni un president socialista. Només si el PSC té prou vots, Catalunya tindrà un Govern d'esquerres.

--Si el vot dels ciutadans no els permet governar per si sols i han de pactar amb ERC i ICV-EUiA, ¿què evitaria de l'experiència del 2003?

--Nosaltres el que volem és ser fidels al nostre programa. I a més, evidentment, garantir un Govern fort que pugui desenvolupar l'Estatut i que doni tranquil·litat i estabilitat a aquest país.

--¿Un Govern presidit per vostè tindria els mateixos departaments que ara o els reduiria?

--El problema a vegades no és la quantitat de conselleries, sinó més aviat les prioritats. L'organització del Govern no és un tema fonamental. El que importa són les estratègies i les prioritats per buscar la millor organització i al més reduïda possible.

--¿Tindria un conseller primer?

--No és obligatori ni tampoc imprescindible.

--¿Tem que la figura del conseller primer converteixi el president en una espècie de reina mare?

--No. En absolut, encara que depèn de qui sigui el president i de qui sigui el conseller primer.

--Si és president, ¿seguirà en l'executiva federal del PSOE?

--El president de la Generalitat no necessàriament ha d'estar en l'executiva federal del PSOE.

--¿Per evitar una imatge de dependència?

--El president ha de tenir un compromís total amb Catalunya, per això crec que no hi ha d'estar. No per una qüestió de dependència, sinó de dedicació al país. Jo seré un president ferm en la defensa dels interessos dels catalans.

--¿Serà positiu per al PSC que el líder del partit sigui també el líder polític a Catalunya?

--Sobre això hi ha una idea també equivocada. No és veritat que els problemes que creiem haver tingut tinguin a veure amb un repartiment de rols no adequat dintre de la direcció del PSC.

--Però s'haurà acabat la imatge d'un president que pren una decisió i que després ha de fer marxa enrere forçat pel seu partit.

--Això només ha passat en una ocasió quan Maragall va voler remodelar el Govern. I no només s'hi va oposar la direcció del PSC, sinó també la dels altres partits que conformaven el Govern de Catalunya.

--El 2003, després de conèixer-se el resultat electoral, CiU es va dirigir al PSOE per negociar la possibilitat d'un acord amb el PSC. Mentrestant, vostès negociaven amb ERC i ICV. ¿Creu que aquesta vegada CiU trucarà un altre cop a les portes del PSOE?

--Ah... no ho sé. Això els ho hauria de preguntar a ells. A vegades se n'aprèn, dels errors, però és clar, no sempre.

--¿Tem que la nit de l'1 de novembre ERC estigui més disposada a escoltar CiU que a vostès?

--Aquesta decisió no està en absolut en les meves mans. Jo aposto per un Govern de progrés perquè Catalunya no es pot permetre el luxe de tornar al passat.

--Ja, però ¿pensa que hi pot haver un pacte CiU-ERC?

--Jo he alertat del risc que representaria per a Catalunya un front nacionalista. Afectaria la cohesió de la societat catalana i, sense cap mena de dubte, crearia problemes, fruit de la política de confrontació amb la resta d'Espanya.

--¿Era necessari que el secretari general del PSOE li digués públicament al primer secretari del PSC que tenia via lliure per a pactes?

--No, no era necessari perquè el primer secretari del PSC té via lliure i té la confiança del PSC, que és qui nomena els seus candidats i fixa la seva política d'aliances.

--¿No hauria preferit que Zapatero hagués dit que no té cap acord postelectoral amb CiU, en comptes de donar arguments a qui els acusen de sucursalisme?

--Això del sucursalisme és la vella cançó de CiU. Al final això es demostra amb fets i no amb paraules. I CiU sí que ha tingut durant els últims vuit anys que va governar amb el PP actituds molt més sucursalistes que les que pugui haver mantingut el PSC al llarg de tota la seva història. El que volen és que ens oblidem, per exemple, que l'any 1999 es van doblegar a l'exigència del PP de no modificar l'Estatut i que han fet president del Govern José María Aznar en dues ocasions.

--¿Fins a quin punt és responsabilitat del PSC que, després de 25 anys d'autonomia, molts dels seus electors encara no considerin importants les eleccions catalanes?

--En tenim una part de culpa important, però també en tenen la resta de formacions polítiques i especialment aquelles que han governat Catalunya durant 23 anys. Dit això, tampoc s'ha de dramatitzar: en les eleccions autonòmiques, aquí i a la resta de comunitats, hi ha menys participació que en les generals. Però també li dic que, en aquests comicis, els ciutadans saben que Catalunya se la juga. Que hi pot haver un govern de dretes o un front nacionalista. I que només el PSC garanteix que Catalunya segueixi tenint un govern de progrés.

--Zapatero va celebrar una trobada a Barcelona amb mil empresaris en què va assegurar que l'economia catalana anava molt bé. ¿Hi va trobar a faltar que els digués que perquè segueixi igual no és imprescindible la sociovergència que molts d'ells

reclamen?

--Miri, el president del Govern, en els actes en què ha estat present a Catalunya, ha deixat molt clar el que vol per al futur d'aquest país. Ha dit que som la vacuna contra la dreta. Ha deixat molt clares les seves preferències, les seves opcions i el seu suport, i per això s'implica en la campanya, amb el PSC i el seu candidat. I ho fa des del respecte a la nostra independència per defensar la nostra política d'aliances i per definir les nostres estratègies en la política catalana.

--¿Està pesant en contra seu el poc temps de què ha disposat des que es va decidir que Maragall no seria el candidat?

--Perdó, el corregeixo: el poc temps des que Maragall va decidir que ell no seria el candidat.

--Maragall ho va decidir després que ningú al PSC li demanés que es presentés...

--És veritat que sóc candidat des de fa només tres mesos. Un d'aquests mesos ha sigut el d'agost, quan el país està de vacances i pensa poc en política. La resta de candidats ho són des de fa uns quants anys. Això és una realitat, un desavantatge amb què surto, però que ja coneixíem per endavant.

--¿Aquest poc temps els ha portat a modificar la seva postura al voltant de qüestions com la llengua?

--No. El PSC no ha canviat les seves posicions respecte a la llengua. Com a molt, ha clarificat i explicitat més les seves propostes, amb les aportacions personals del candidat.